

calmable adj. Susceptible
d'èsser calmat.

No a part

calmant adj. Que calma
beugda calmant. Un remei
calmant. | m. Un calmant, un
remei que calma. Imprar cal-
mant.

calmar v. tr. i intr.

tr. fer cessar l'agitació; apaisar,
assonegar. Aputa mira de ponent
ha calmat la mar. Aputa medicina
calma el dolor. Calmar els infants.
Calmar la inquietud | pron. La
tempesta comença a cessar calmar-
se. Calma't home, assonega't. |
Intr. Ha calmat el vent.